TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 5. jūnijā*

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regulas (EK) Nr. 40/94 un Nr. 44/2001 — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 93. panta 5. punkts — Starptautiskā jurisdikcija pārkāpumu jomā — Vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, noteikšana — Vairāku personu pārrobežu piedalīšanās vienā un tajā pašā neatļautā darbībā

Lieta C-360/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 28. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 31. jūlijā, tiesvedībā

Coty Germany GmbH, bijusī *Coty Prestige Lancaster Group GmbH*,

pret

First Note Perfumes NV.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kas pilda ceturtās palātas tiesneša pienākumus, M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 19. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Coty Germany GmbH*, bijušās *Coty Prestige Lancaster Group GmbH*, vārdā – *K. Schmidt-Hern* un *U. Hildebrandt*, *Rechtsanwälte*,

— *First Note Perfumes NV* vārdā – *M. Dinnes*, *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā – *F. Wannek* un *J. Kemper*, kā arī *T. Henze*, pārstāvji,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *A. Robinson*, pārstāvis,

— Šveices valdības vārdā – *D. Klingele*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. Bulst* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 21. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 49/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 93. panta 5. punktu un Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punktu.

2 Šis lūgums ir ticis izteikts, izskatot strīdu starp *Coty Germany GmbH* (turpmāk tekstā – "*Coty Germany*"), bijušo *Coty Prestige Lancaster Group GmbH*, un *First Note Perfumes NV* (turpmāk tekstā – "*First Note*") par apgalvotu Kopienas preču zīmes aizskārumu un Vācijas likuma par negodīgas konkurences novēršanu (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*) pārkāpumu, Beļģijā viltotas preces pārdodot vācu uzņēmējam, kurš tās tālāk tirgoja Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 40/94

3 Regulas Nr. 40/94 preambulas piecpadsmitajā apsvērumā ir paredzēts:

"tā kā lēmumiem, kas attiecas uz Kopienas preču zīmju derīgumu un pārkāpumiem saistībā ar tām, jābūt spēkā un jāaptver visa Kopienas teritorija; tā kā tas ir vienīgais veids, kā novērst pretrunīgus tiesu lēmumus un biroja lēmumus un nodrošināt to, lai netiktu skarta Kopienas preču zīmju vienotība; tā kā noteikumus, kas noteikti [1968. gada 27. septembra] Briseles Konvencijā par piekritību un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās [OV 1972, L 299, 32. lpp.; turpmāk tekstā – "Briseles konvencija"], piemēro visām prasībām, kas saistās ar Kopienas preču zīmēm, izņemot tos gadījumus, kad šī regula no minētajiem noteikumiem atkāpjas".

4 Minētās regulas 9. panta ar virsrakstu "Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme" 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešām personām bez viņa piekrišanas tirdzniecības gaitā izmantot:

a) apzīmējumu, kas ir identisks Kopienas preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme;

b) jebkādu apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības Kopienas preču zīmei dēļ un Kopienas preču zīmes aptverto preču vai pakalpojumu un zīmes identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi;

c) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs Kopienas preču zīmei saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme, ja šī pēdējā ir Kopienā pazīstama un ja minētās zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no Kopienas preču zīmes atšķirīguma [atšķirtspējas] vai pazīstamības [reputācijas] vai tai kaitēt.

[..]

3. Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme, var izmantot attiecībā uz trešajām personām kopš preču zīmes reģistrācijas publikācijas brīža. Tomēr var pieprasīt atbilstošu kompensāciju attiecībā uz jautājumiem, kas radušies pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža, kas vairs nav iespējams pēc pašas preču zīmes reģistrācijas publikācijas. Tiesa, kam iesniegta prasība šādā jautājumā, nevar lemt par lietas būtību pirms reģistrācijas publikācijas."

5 Minētās regulas 14. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Šī regula neizslēdz prasības attiecībā uz Kopienas preču zīmēm, kas celtas atbilstoši dalībvalstu tiesību aktiem, jo īpaši saistībā ar civiltiesisko atbildību un negodīgu konkurenci."

6 Regulas Nr. 40/94 90. pants, kura nosaukums ir "Konvencijas par piekritību un izpildi piemērošana", ir šāds:

"1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz Kopienas preču zīmēm un pieteikumiem par Kopienas preču zīmēm, kā arī lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz vienlaicīgām un secīgām darbībām attiecībā uz Kopienas preču zīmēm un valstu preču zīmēm piemēro 1968. gada 27. septembrī Briselē parakstīto Konvenciju par piekritību un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, ar grozījumiem, kas izdarīti ar valstu, kuras iestājušās Eiropas Kopienās, konvencijām par pievienošanos šai konvencijai, un kura kopumā, kā arī konvencijas par pievienošanos tai, še turpmāk tiek sauktas par "Konvenciju par piekritību un izpildi".

2. Attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām:

a) nepiemēro Konvencijas par piekritību un izpildi 2. un 4. pantu, 5. panta 1., 3., 4. un 5. punktu un 24. pantu;

[..]."

7 Minētās regulas 91. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nosaka savā teritorijā cik iespējams ierobežotu skaitu valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, turpmāk "Kopienas preču zīmju tiesas", kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu."

8 Saskaņā ar šīs pašas regulas 92. pantu ar virsrakstu "Piekritība attiecībā uz pārkāpumiem un derīgumu":

"Kopienas preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Kopienas preču zīmēm;

b) prasībām par paziņošanu, ka pārkāpuma nav, ja to atļauj valsts likums;

c) visām prasībām, kas celtas 9. panta 3. punkta otrajā teikumā minēto darbību rezultātā;

d) pretprasībā[m] par Kopienas preču zīmes atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu atbilstoši 96. pantam."

9 Regulas Nr. 40/94 93. pantā ar virsrakstu "Starptautiska piekritība" ir paredzēts:

"1. Atbilstīgi šīs regulas, kā arī Konvencijas par piekritību un izpildi noteikumiem, kas piemērojami, ievērojot 90. pantu, lietas izskatīšanas procesus attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām ceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja atbildētājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

2. Ja atbildētājam nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne uzņēmuma nevienā dalībvalstī, lietas izskatīšanas procesu uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja prasītājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

3. Ja ne atbildētājam, ne prasītājam nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne uzņēmuma nevienā no dalībvalstīm, lietas izskatīšanas procesu uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas [ITSB] mītne.

[..]

5. Lietas izskatīšanas procesus attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām, izņemot prasības par paziņošanu, ka Kopienas preču zīmes pārkāpuma nav, var uzsākt arī tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt vai kurā notikusi darbība 9. panta 3. punkta otrā teikuma nozīmē."

10 Minētās regulas 94. panta ar nosaukumu "Piekritības apjoms" 2. punktā ir paredzēts:

"Kopienas preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 93. panta 5. punktu, ir piekritība tikai attiecībā uz darbībām, kuras notikušas vai draudējušas notikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā šī tiesa atrodas."

Regula Nr. 44/2001

11 No Regulas Nr. 44/2001 preambulas 2. apsvēruma izriet, ka tās mērķis pareizas iekšējā tirgus darbības interesēs ir īstenot "noteikumu par tiesību aktu pretrunām civillietās un komerclietās apvienošanu un formalitāšu ātras un vienkāršas spriedumu atzīšanas un izpildes vienkāršošanu dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula".

12 Minētās regulas preambulas 11., 12. un 15. apsvērumā ir paredzēts:

"11) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai padarītu kopējās normas atklātākas un novērstu tiesību aktu pretrunas.

12) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīvam jurisdikcijas pamatojumam, kura pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu, lai veicinātu pareizu tiesvedību.

[..]

15) Saskaņotas tiesas spriešanas interesēs jāsamazina vienlaicīgas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs netaisa pretrunīgus spriedumus. [..]"

13 Jurisdikcijas noteikumi ir paredzēti minētās regulas II nodaļas 2.–31. pantā.

14 Šīs pašas II nodaļas 1. iedaļā, kuras nosaukums ir "Vispārīgi noteikumi", ietilpst 2. pants, kura 1. punkts ir šāds:

"Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā."

15 Regulas Nr. 44/2001 tajā pašā iedaļā iekļautajā 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"Personas, kuru domicils ir kādā no dalībvalstīm, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā, vienīgi izmantojot šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā noteiktās normas."

16 Minētās regulas 5. panta 3. punktā, kurš ietverts tās II nodaļas 2. iedaļā ar virsrakstu "Īpašā jurisdikcija", ir paredzēts:

"Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

[..]

3) lietās, kas attiecas uz kaitējumu vai neatļautu rīcību, tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai varējis notikt".

17 Šīs pašas regulas 68. panta 2. punktā ir noteikts, ka:

"Ciktāl šī regula aizstāj Briseles Konvencijas noteikumus dalībvalstu starpā, visas norādes uz šo konvenciju saprot kā norādes uz šo regulu."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

18 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *Coty Germany*, kas reģistrēta Maincā [*Mainz*] (Vācija), ražo un izplata smaržas un kosmētikas preces. Tai pieder Kopienu trīsdimensiju (melnbalta) preču zīme Nr. 003788767, kas attēlo flakonu, kura reģistrēta attiecībā uz parfimērijas izstrādājumiem.

19 *Coty Germany* izplata sieviešu smaržas "Davidoff Cool Water Woman" Kopienas preču zīmei atbilstošā krāsainā flakonā ar uzrakstiem.

20 *First Note*, Olehemā [*Oelegem*] (Beļģija) reģistrēta sabiedrība, ir smaržu vairumtirgotāja. 2007. gada janvārī tā pārdeva smaržas ar nosaukumu "Blue Safe for Women" *Stefan P. Warenhandel* (turpmāk tekstā – "*Stefan P.*"), kura uzņēmums atrodas Vācijā. No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka pēdējais minētais iepirka preces no *First Note* Beļģijā un pēc tam tās pārdeva Vācijas teritorijā.

21 *Coty Germany* cēla prasību pret *First Note*, uzskatot, ka smaržu izplatīšana flakonā, kas līdzinās iepriekš minētajai preču zīmei, ir uzskatāma par pārkāpumu, prettiesisku salīdzinošo reklāmu un neatļautu atdarināšanu.

22 Pirmajā instancē, tāpat arī apelācijas instancē šī prasība tika noraidīta. Apelācijas instances spriedumā bija norādīts, ka Vācijas tiesām nav starptautiskās jurisdikcijas. *Coty Germany* cēla "Revision" [kasācijas] sūdzību *Bundesgerichtshof* [Federālajā Augstākajā tiesā]. Šīs sūdzības pamatojumam tā atsaucas uz Kopienu preču zīmi Nr. 003788767, kā arī apstākli, ka ar Vācijas likumu par negodīgas konkurences novēršanu šādas komercdarbības ir aizliegtas, un, pakārtoti, gadījumam, ja šāda apgalvojumu kombinācija tiktu izslēgta, tā pamatojas, pirmkārt, uz Kopienu preču zīmi un, otrkārt, uz Vācijas likumu par negodīgas konkurences novēršanu.

23 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas [..] Nr. 40/94 93. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārkāpums tiek izdarīts dalībvalstī (dalībvalstī A) [minētās normas] izpratnē, ja ar darbību citā dalībvalstī (dalībvalstī B) notiek līdzdalība pirmajā minētajā dalībvalstī (dalībvalstī A) izdarītajā tiesību pārkāpumā?

2) Vai Regulas [..] Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kaitējumu radījušais notikums ir noticis dalībvalstī (dalībvalstī A), ja neatļautā darbība, kas ir tiesvedības priekšmets vai uz kuru attiecas prasījumi, ir izdarīta citā dalībvalstī (dalībvalstī B) un izpaužas kā līdzdalība pirmajā minētajā dalībvalstī (dalībvalstī A) izdarītajā neatļautajā darbībā (galvenais nodarījums)?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Pa pirmo jautājumu

24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktā lietotais jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis" ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad vienas dalībvalsts teritorijā ir notikusi viltotas preces pārdošana un piegāde, kam sekojusi tālākpārdošana, ko veicis attiecīgais pircējs, otrā valstī, atbilstoši minētajai normai pēdējās minētās dalībvalsts tiesu jurisdikcijā ir izskatīt prasību par pārkāpumu, kas vērsta pret sākotnējo pārdevēju, kurš pats nemaz nav darbojies dalībvalstī, kurā atrodas šī tiesa, kurā celta prasība.

25 Kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, tā šaubās, vai Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktā lietotais jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis" ir interpretējams tāpat, kā Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā lietotais jēdziens "tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis".

26 Šai ziņā jānorāda, ka, neraugoties uz principu, ka Regula Nr. 44/2001 ir piemērojama tiesvedībām par Kopienas preču zīmi, dažas šīs regulas normas atbilstoši Regulas Nr. 40/94 90. panta 2. punktam nav piemērojamas prasībām, kas paredzētas pēdējās minētās regulas 92. pantā.

27 Ņemot vērā šo izslēgšanu, Regulas Nr. 40/94 91. panta 1. punktā paredzēto Kopienas preču zīmju tiesu jurisdikcija izskatīt minētās regulas 92. pantā minētās prasības tieši izriet no šīs pašas regulas normām, kuras, kā savu secinājumu 36. punktā uzsvēris ģenerāladvokāts, attiecībā pret Regulas Nr. 44/201 normām ir *lex specialis*.

28 Konkrētāk, ņemot vērā Regulas Nr. 40/94 90. panta 2. punkta un 92. panta normu kombināciju, ir skaidri redzams, ka Briseles Konvencijas 5. panta 3. punkta, kuram atbilst Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts, piemērošana prasībām saistībā ar Kopienas preču zīmes pārkāpumiem ir izslēgta.

29 Šai ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 93. pantā ir paredzēti vairāki starptautiskās jurisdikcijas veidi.

30 It īpaši minētā 93. panta 5. punktā cita starpā ir paredzēta jurisdikcija tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā pārkāpums ir noticis vai draud notikt.

31 Attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punkta interpretāciju, ņemot vērā šī sprieduma 27. un 28. punktā norādīto, jāatzīst, ka šajā normā ietvertais jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt", ir jāinterpretē autonomi no Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā lietotā jēdziena "tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai varējis notikt".

32 Līdz ar to divas piesaistes vietas, proti, vieta, kur kaitējums cēlies, un vieta, kur tas iestājies, kas ietvertas Tiesas judikatūrā par Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu (spriedums *Bier*, 21/76, EU:C:1976:166, 19. punkts, un, visbeidzot, spriedums *Kainz*, C-45/13, EU:C:2014:7, 23. punkts un tajā minētā judikatūra), automātiski nav attiecināmas uz Regulas Nr. 40/94 jēdzienu "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt".

33 Lai noteiktu, vai pēdējās minētās normas autonoma interpretācija tomēr radītu šādu duālu piesaistes vietu atzīšanu, atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai ir jāņem vērā ne vien minētās normas teksts, bet arī konteksts un mērķi.

34 Attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punkta tekstu, jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis", kā savu secinājumu 31. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, liek domāt, ka šis piesaistes punkts attiecas uz šī pārkāpuma izdarītāja aktīvu rīcību. Tādējādi minētajā normā paredzētais piesaistes punkts paredz tās dalībvalsts teritoriju, kurā pārkāpuma pamatā esošais fakts ir noticis vai draud notikt, un nevis tās dalībvalsts teritoriju, kurā izpaužas minētā pārkāpuma sekas.

35 Ir turklāt jānorāda, ka tiesas jurisdikcija atbilstoši minētajam 93. panta 5. punktam, kuras pamatā ir vieta, kurā izpaužas apgalvotā pārkāpuma sekas, būtu pretrunā šīs regulas 94. panta 2. punktam, kurā Kopienas preču zīmju tiesām 93. panta 5. punktā paredzētā jurisdikcija ir ierobežota ar faktiem, kas notikuši vai draud notikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas attiecīgā tiesa.

36 Turklāt, kā savu secinājumu 28. un 29. punktā norādījis ģenerāladvokāts, gan Regulas Nr. 40/94 rašanās vēsture, gan tās konteksts apliecina Savienības likumdevēja gribu atkāpties no Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta normas par jurisdikciju, it īpaši ņemot vērā, ka pēdējā minētā nav pietiekama, lai atrisinātu īpašās problēmas saistībā ar Kopienas preču zīmes pārkāpumiem.

37 Līdz ar to tiesas jurisdikcija atbilstoši Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktam ir nosakāma vienīgi tās dalībvalsts Kopienas preču zīmju tiesām, kuras teritorijā atbildētājs ir izdarījis apgalvoto prettiesisko darbību.

38 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktā lietotais jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis" ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad vienas dalībvalsts teritorijā ir notikusi viltotas preces pārdošana un piegāde, kam sekojusi tālākpārdošana, ko veicis attiecīgais pircējs, otrā dalībvalstī, atbilstoši minētajai normai nav konstatējama tiesu jurisdikcija izskatīt prasību par pārkāpumu, kas vērsta pret sākotnējo pārdevēju, kurš pats nemaz nav darbojies dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kurā celta prasība.

Par otro jautājumu

39 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad tiek apgalvota prettiesiska salīdzinošā reklāma vai neatļauta aizsargātas Kopienas preču zīmes atdarināšana, kura ar dalībvalsts, kurā celta attiecīgā prasība, Likumu par negodīgas konkurences novēršanu ir aizliegta, šī norma ļauj konstatēt tiesas jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību, kas vērsta pret iespējamo pārkāpuma izdarītāju, kurš reģistrēts citā dalībvalstī, kurā, kā apgalvots, tas izdarījis attiecīgo pārkāpumu.

40 Šai ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 40/94 14. panta 2. punktā ir skaidri noteikts, ka prasības attiecībā uz Kopienas preču zīmēm var celt atbilstoši dalībvalstu tiesību aktiem, jo īpaši saistībā ar civiltiesisko atbildību un negodīgu konkurenci.

41 Šīs prasības neietilpst Kopienas preču zīmju tiesu jurisdikcijā. Tādējādi jurisdikcija izskatīt šādas prasības Regulā Nr. 40/94 nav regulēta. Līdz ar to jurisdikcija izskatīt prasības, kas pamatota ar Likumu par negodīgas konkurences novēršanu, ir nosakāma atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 normām.

42 Tātad prasībai, kas pamatota ar Likumu par negodīgas konkurences novēršanu, lai noteiktu tiesas, kurā tā celta, jurisdikciju, ir piemērojams Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts.

43 Savukārt attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu atkal jāatgādina, ka šīs regulas normas ir jāinterpretē autonomi, atsaucoties uz tās sistēmu un mērķiem (spriedums *Melzer*, C-228/11, EU:C:2013:305, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Tikai atkāpjoties no Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punktā ietvertā pamatprincipa par atbildētāja domicila dalībvalsts tiesu jurisdikciju, šīs regulas II nodaļas 2. iedaļā ir paredzēta virkne īpašās jurisdikcijas piešķiršanas gadījumu, starp kuriem ir arī minētās regulas 5. panta 3. punktā paredzētais (spriedums *Melzer*, EU:C:2013:305, 23. punkts).

45 Ciktāl tās vietas tiesas jurisdikcija, kurā tika radīts kaitējums vai varēja tikt radīts kaitējums, ir uzskatāma par īpašās jurisdikcijas noteikumu, šis noteikums ir jāinterpretē šauri, nepieļaujot interpretāciju, kas pārsniegtu minētajā regulā tieši paredzēto [šīs jurisdikcijas piešķiršanas] gadījumu robežas (spriedums *Melzer*, EU:C:2013:305, 24. punkts).

46 Protams, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ietvertā frāze "vieta, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu" attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies, gan uz vietu, kur iestājies šo kaitējumu radījušais notikums, tādējādi atbildētājs atkarībā no prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienā vai otrā no šo vietu tiesām (spriedums *Melzer*, EU:C:2013:305, 25. punkts).

47 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā paredzētais īpašās jurisdikcijas noteikums ir balstīts uz īpaši ciešu saikni starp strīdu un tās vietas tiesu, kur tika radīts kaitējums vai varēja tikt radīts kaitējums, kas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šai pēdējai minētajai tiesai (spriedums *Melzer*, EU:C:2013:305, 26. punkts).

48 Tā kā viena no piesaistes faktoriem, kādi ir atzīti iepriekš šī sprieduma 46. punktā atgādinātajā judikatūrā, identificēšana līdz ar to ļauj noteikt to kompetento tiesu, kura objektīvi vislabāk var novērtēt, vai ir izpildīti personas, pret kuru celta prasība, atbildību veidojošie nosacījumi, un tādējādi var vērsties tikai tajā tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas attiecīgais piesaiste faktors (šai ziņā skat. spriedumu *Folien Fischer* un *Fofitec*, C-133/11, EU:C:2012:664, 52. punkts, kā arī spriedumu *Melzer*, EU:C:2013:305, 28. punkts).

49 Attiecībā uz kaitējuma izcelšanās vietu no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka kaitējumu radījušajā notikumā varētu būt līdzvainīgas vairākas personas un ka *First Note*, kas ir vienīgā atbildētāja pamatlietā, ir darbojusies vienīgi Beļģijā un tādējādi – ārpus tās tiesas teritoriālās jurisdikcijas, kurā pret to celta prasība.

50 Kā Tiesa jau atzinusi agrāk, tādos apstākļos, kad tikai pret vienu personu no vairākiem iespējamajiem līdzdalībniekiem apgalvotā kaitējuma nodarīšanā ir celta prasība tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā šī persona nav veikusi nekādas darbības, nevar uzskatīt, ka notikums, kura dēļ ir radies kaitējums, ir norisinājies šīs tiesas teritoriālajā jurisdikcijā Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta izpratnē (skat. spriedumu lietā *Melzer*, EU:C:2013:305, 40. punkts).

51 Līdz ar to minētās regulas 5. panta 3. punkts neļauj, pamatojoties uz notikumu, kura dēļ ir radies kaitējums, noteikt jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību atbilstoši likumam par negodīgas konkurences novēršanu, kas celta pret iespējamo līdzdalībnieku minētā kaitējuma nodarīšanā, kurš savas darbības nav veicis tiesas, kura izskata lietu, teritoriālajā jurisdikcijā (skat. spriedumu *Melzer*, EU:C:2013:305, 41. punkts).

52 Tomēr atšķirībā no lietas *Melzer* (EU:C:2013:305) izskatāmajā lietā iesniedzējtiesa savu jautājumu par minētās regulas 5. panta 3. punkta interpretāciju nav ierobežojusi vien ar mērķi noteikt Vācijas tiesu jurisdikciju, pamatojoties uz kaitējumu radījušo notikumu.

53 Tādēļ ir arī jāpārbauda, vai tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, kad vairāki iespējamā pārkāpuma līdzdalībnieki ir darbojušies dažādās dalībvalstīs, pamatojoties uz Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu, ņemot vērā kaitējuma materializēšanās vietu, ir iespējams konstatēt tās pašas dalībvalsts tiesu jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību atbilstoši likumam par negodīgas konkurences novēršanu, kas celta pret kādu no pārkāpuma līdzdalībniekiem, kuru jurisdikcijas teritorijā persona nemaz nav darbojusies.

54 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai pārkāpuma materializēšanās vieta ir tā, kur notikums, kas var izraisīt atbildību par deliktu vai kvazideliktu, ir radījis kaitējumu (skat. spriedumu *Zuid-Chemie*, C-189/08, EU:C:2009:475, 26. punkts).

55 Attiecībā uz kaitējumu, kas radies intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma pārkāpumu rezultātā, Tiesa ir precizējusi, ka kaitējuma seku iestāšanās konkrētā dalībvalstī ir pakārtota nosacījumam, ka šajā valstī ir aizsargātas tiesības, kuru pārkāpums tiek apgalvots (skat. spriedumus *Wintersteiger*, C-523/10, EU:C:2012:220, 25. punkts, un *Pinckney*, C-170/12, EU:C:2013:635, 33. punkts).

56 Šī prasība ir attiecināma uz gadījumiem, kad jautājums ir par šādu tiesību aizsardzību ar valsts tiesisko regulējumu par negodīgas konkurences izskaušanu.

57 Tādēļ ir uzskatāms, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, strīdu par minētā tiesiskā regulējuma pārkāpumu var izskatīt Vācijas tiesās, ciktāl citā dalībvalstī izdarītās darbības ir radījušas vai draud radīt kaitējumu tiesas, kurā celta attiecīgā prasība, jurisdikcijas teritorijā.

58 Šai ziņā tiesai, kura izskata lietu, ņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, ir jāizvērtē, ciktāl ar smaržu "Blue Safe for Women" pārdošanu *Stefan P.*, kas notika Beļģijas teritorijā, bija iespējams pārkāpt Vācijas likumu par negodīgas konkurences izskaušanu un tādējādi radīt kaitējumu šīs tiesas jurisdikcijas teritorijā.

59 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad tiek apgalvota prettiesiska salīdzinošā reklāma vai neatļauta aizsargātas Kopienas preču zīmes atdarināšana, kura ar dalībvalsts, kurā celta attiecīgā prasība, likumu par negodīgas konkurences novēršanu ir aizliegta, šī norma, pamatojoties uz šī tiesiskā regulējuma pārkāpuma rezultātā radītā kaitējuma izcelšanās vietu, neļauj konstatēt minētās dalībvalsts tiesas jurisdikciju, kaut arī kāds no iespējamiem pārkāpuma līdzdalībniekiem tajā nemaz nav darbojies. Savukārt šādā situācijā minētā norma, pamatojoties uz kaitējuma rašanās vietu, ļauj konstatēt jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību atbilstoši minētajam valsts tiesiskajam regulējumam, kas vērsta pret citā dalībvalstī reģistrētu personu, par kuru tiek apgalvots, ka tā šajā citā dalībvalstī ir veikusi darbības, kas radījušas vai draud radīt kaitējumu attiecīgās tiesas jurisdikcijas teritorijā.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nosprież:

1) **Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 93. panta 5. punktā lietotais jēdziens "tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis" ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad vienas dalībvalsts teritorijā ir notikusi viltotas preces pārdošana un piegāde, kam sekojusi tālākpārdošana, ko veicis attiecīgais pircējs, otrā dalībvalstī, atbilstoši minētajai normai nav konstatējama tiesu jurisdikcija izskatīt prasību par pārkāpumu, kas vērsta pret sākotnējo pārdevēju, kurš pats nemaz nav darbojies dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kurā celta prasība;**

2) **Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad tiek apgalvota prettiesiska salīdzinošā reklāma vai neatļauta aizsargātas Kopienas preču zīmes atdarināšana, par ko dalībvalsts, kurā celta attiecīgā prasība, likumā par negodīgas konkurences novēršanu (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*) ir paredzēts sods, šī norma, pamatojoties uz šī tiesiskā regulējuma pārkāpuma rezultātā radītā kaitējuma izcelšanās vietu, neļauj konstatēt tās dalībvalsts tiesas jurisdikciju, kurā kāds no iespējamiem pārkāpuma līdzdalībniekiem nemaz nav darbojies, tomēr tas ļauj konstatēt minētās dalībvalsts tiesas jurisdikciju, kaut arī kāds no iespējamiem pārkāpuma līdzdalībniekiem tajā nemaz nav darbojies. Savukārt šādā situācijā minētā norma, pamatojoties uz kaitējuma rašanās vietu, ļauj konstatēt jurisdikciju izskatīt prasību par civiltiesisko atbildību atbilstoši minētajam valsts tiesiskajam regulējumam, kas vērsta pret citā dalībvalstī reģistrētu personu, par kuru tiek apgalvots, ka tā šajā citā dalībvalstī ir veikusi darbības, kas radījušas vai draud radīt kaitējumu attiecīgās tiesas jurisdikcijas teritorijā.**

[Paraksti]